

TISZAVIDÉK

VEGYES TARTALMU HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre . . . 4 frt. Negyed évre . . . 1 frt.
Fél évre . . . 2 frt. Egyes szám ára 8 kr.

Megjelen minden vasárnap reggel.

Hirdetések jutányosan eszközöltetnek s többszöri hirdetésnél lényeges árkedvezmény adatik.

Felelős szerkesztő: SOHLYA ANTAL.

Kiadó lap-tulajdonos: SZILBER JÁNOS.

SZERKESZTŐSÉG:

Csongrád, Templom-utca 93. szám, hová a lap szerkesztési részét illető minden közlemény intézendő.

KIADÓHIVATAL:

Csongrád, Magtár-utca 41. szám, hová az előfizetések, hirdetések intézendők.

Vezérkar hadsereg nélkül.

Ki ne emlékeznék még a boldog időkre, midőn hat év előtt új jelszavak, új eszmék és új zászló alatt egy tábor keletkezett, mely merész aspirációival nagy reményeivel bámulatba ejtette a világot?

A jelszó úgy hangzott: mi vagyunk az igazi negyvennyolcasok, kik az egyedül üdvözítő tant hirdetjük a hon boldogítására, tehát minket tartozik hallgatni az egész világ! Ellenben a többiek, kik nem „mi” vagyunk, mind csak felesek, világbolondító, hamis próféták, kikre szót vesztegetni sem érdemes.

Az új eszmék abban összpontosultak: mi vagyunk a becsületesség mintaképei, tiszta kezű, igaz hazafiak, kik nem honoráriumért, hanem magáért a szűz hazafiságért tesszük meg a világraszóló nagy dolgokat! Majd megmutatjuk mivé lesz Csongrád a földkerekség bámulatára! Mert lesz minden, a mi még nem volt Csongrádon, mióta e község alapjait megvetették.

A zászló hatalmas és tündöklő, elragadó és nagyszerű, mint a melyhez egy új társadalmi rend alap-eszméi fűződnek. Magasan lobogott a szellő szárnyain, hogy feltűnjék

a megváltásért epedő lelkeknek. Egy egész program volt rajta e szóban: községi-párt!

Valóságos aranyos napok voltak azok, mert a lengő zászló alá, a hívó jelszóra, a piramidális eszmék kivitele végett egy jól szervezett, hatalmas táborra tömörült az egész város. A kik pedig nem voltak hajlandók a zászló alá sorakozni, mint belpoklosok számkivetettek a társadalomból.

A táborokar, mely a mozgalom élére állott, vitézül egyengette az utat a hatalmasok küszöbe felé, sőt szerencséjében annyira haladt, hogy terveinek a régi párthivek feláldozásával megnyerte magát a főmuftit. Létre is jött közöttük egy következményeiben messzekiható, két oldalú szerződés, melynek lényege abban állott: ha te tolod az én szekeremet, én is tolom a te szekeredet; ha te mosod az én kezemet, én is mosom a te kezedet!

E percztől fogva rohamosan fejlődtek a viszonyok. A főmufti kényelmesen elhelyezkedett a csongrádi mandátumban szerinte „örök időkre”, a táborokar pedig megszállta a húsos fazék karimáját teljes odaadással. A mit a boszorkány-kony-

hán kifőztek a derék vezérek, azt a főmufti megengedett és meg nem engedett eszközökkel hűségesen keresztül hajtotta a mennydörgős Jupiternél. És viszont a tábor kötelességűen ünnepelte, fáklyászenélte diszebédezte a főmuftit potyapénzen, valahányszor csak a „sorok és módok” megkövetelték elannyira, hogy mikép a selyemlepe a gubóból, úgy bujt elő a legtelivébb pecsovics párt a hires, igazi és csak is egyedül való negyvennyolcas községi táborból.

Övök lett a hatalom, dicsőség és metsző kés! Jaj volt annak a boldogtalan halandónak, kire az a tábor rátaposott! jobb lett volna annak nem születni. Letörtettek a szűz hazafiság és tiszta kezű becsületesség nevében mindazok, kik dacolni mertek a haladó kor követelményeivel. Kik pedig a szörnyű példák láttára áldozatul esni nem kívántak, félénken meglapultak, mint zaj hallatára az utszéli bogárka a rög alatt.

Folyt is gyönyörűen az üzlet virágzott fölségesen a baksis, ragyogott a húsos fazék s a világ szájatva szemlélte, hogy a tisztelt vezérek kezdenek az új fajta hazafiság égise alatt alaposan megtollasodni.

TÁRCSA.

Katona-világ.

Ősz az idő. A kaszárnya kapujában nagyokat ásítva pipál garasos, vörös, cserép, makrapipájából s köpdős jobbra-balra huszárosakat a vitéz, napos baka-káplár.

Az őszi verőfény kicsal egy csomó vitézt a kaszárnya kapujába, ott sütkéreznek. Ficánkol bennök a fiatalság nyughatatlan vére, egymást hol szóval, hol nyájas oldalba lökésekkel mulattatják.

A vitéz káplár úr, kezében az elmaradhatatlan nádpálczával rajzolja az ákom-bákomokat a homokba s közbe-közbe egyet mordul a ficánkoló hadfiakra, hogy „legyen már ordnung”

Szó sincs róla. A pajkos taszigálás csak tart tovább.

Egyszer egyik nagyot billen s a vitéz káplár úr bakancsba szoritott becses tyűk szemén állapodik meg patkós sarka egyensúlyban.

Ugrik is esze nélkül olyat, mint a bakkecske.

De már késő! A menykő lecsapott, a sárga nádpálcza nyomán száll a por a baka adrágból.

Mondtam már, hogy: „legyen ordnung.” Egy pillanatig csend van.

De egy elcsipett suszter-inas, piacról

haza siető szobaleány, elég ahhoz, hogy újra hangos legyen a csendes kis csoport.

S folyik tovább a dévajkodás, mit is tenne a vitéz bakahad mást, — ha dolga nincs — keres szórakozást s azzal szorakozik a minót találhat.

Az őszi napsugár sápadtan játszik a levegőben szállingó ökönyállal; bágyadt sugarai s a vénasszonyok nyarának csipős derűi sárgáspirosra színezték s elfonnyasztották a kaszárnya előtti ákáczfák zöld leveleit.

Megmozdul az őszi szellő s az ágról leválik a megdermett levél.

Lassan ereszkedik lefelé a kopasz ágak között jobbra-balra vetődik, aztán lepottyan a földre a többi közé.

Szaporodik a sárga zörgő avar. A természet vedlik most.

A természet haldoklásának eme szomorú csendes időszakában hej de zajos a fehérre meszelt nagy kaszárnya udvara.

Az udvar egyik részében több kisebb-nagyobb csapat, sőt egyesével is mozog-forgognak a kaszárnya új hajtásai, ezek a reguruták.

„Réhtsz um! Linksz um!” hangzik a vezényszó. A kaszárnya új hajtásai forognak is hűségesen.

S olyan mulatságos ezeknek a szegény új hajtásoknak esetén és kínos vergődésük.

Lötyög rajtuk a vitézsújtásos nadrág, a sapkát meg — jó szerencse, hogy fülök van — az tartja meg.

És mindenik arczán ott ül a szó: Hej de nehéz ez a czifra katona sor.

Nem is csoda, hogy úgy összebomlik sokszor a sor.

Hej hiszen mindenik otthon hagyott valamit.

Ki öreg szülőjét, ki fakó lovát s a leg-többje a — szivét.

Csoda-e, hogy olyan sokszor összebomlik a sor

S a vitéz káplár úr szidja is hűségesen az anyámasszony hadat.

Haj! az régen volt, mikor ő is otthon hagyta a szivét, azt már ő elfelejtette, mikor ő is a kaszárnya „új hajtása” s anyámasszony katonája volt.

A másik csapat az már vigabb kompánia. Ott már vedlik a kaszárnya s az öregeket mustrálják ki hosszú és tartós szabadságra.

Az őrmester még egyszer glédába állítja őket, a kapitány úr szemlét tart s azután kiosztják szépen a könyveket.

A baka-dicsőség fényes gúnyái bekerülnek a raktárba s felváltják a békés polgárok mindenkit olyan egyformává tevő ruháival.

Czifra szűr, ránczos gatyá és borjú száju ing, mesterlegény szerény pantaloja, szépen megfér egymás mellett.

Nem marad a czifra nyomorúságnak más emléke mint a postás kék sapka félre vágva a legény feje búbján; egy-egy adjustált blouse, belőle kikandikál a sárgás-

Városunk története nem mutat fel hasonló példát, hogy hat év lefolyása alatt valaki a semmiből annyira felesperedett volna, mint az igen tisztelt pártvezér úr, s annyit használt volna valakinek a hazafiaskodás, mint épen a tisztelt pártvezér úrnak.

A rétosztástól kezdve egészen a vasúti kisajátításán le egész a legújabb vállalatokig, mindenik szak meghozta a maga baksisait a tisztelt vezérkarnak s ebben különösen a tisztelt tábornagynak. Sőt szüretnek tekintette részben magát az 1888-iki közszerencsétlenséget is, s míg a megháborodott lakosság rémülve mentette a mit lehetett az árvizből: addig a baksisok vitézek vidám zene szó mellett hét gyertyavilágnál a vendéglőben mulattak, mert volt miből.

Nincs ma határunk ugyszólván egyetlen területe sem, hol a hazafias vezérnek ne volna itt egy darab bökénye, ott egy rakás kilencese, emerre egy sereg réti kaszálója, amarra meg egy tábla szőleje. Hanem az igaz is aztán, hogy a Lévai árváktól kezdve Cseh Lászlóig ökölrel is törülgeti szemeit ezen szerzemények után nem egy polgártársunk.

És akik a hazafiságot a saját javukra így értékesítették, azok még adják az ártatlant, hogy a tábor végre is kiábrándult a mámorból és magára hagyta a vezérkart? Jajgatnak, hogy a közönség félreismerte őket, az igaz hazafiakat? Igen mi is azt mondjuk, hogy félreismerte őket, csak hogy nem ma a kiábrándulás idején, hanem mikor jóhiszeműleg hitt a hamis czégernek.

barna katonakönyv. Olyan az mint a czéger, ez igazolja, hogy kiálta a legény a katonasort.

Foghegyen egy kacskaringós kaucuk szipka, benne egy jóra való drága de rossz szivar, vagy virgína, kezében a sárga patronos végű nádbot és tarka kis kézi táská, ennyi az egész podgyász, mikor haza megy az öreg baka.

Ki-ki elindul ismerőst találni a falujából.

Heti vásár volt; könnyen megy a dollog. Mózes gazda előtt a piac téren legyekedik egy csomó hámba fogott pára. Várja mikorára szopja le magát annyira a gazdája, hogy majd neki kell több eszének lenni, ha haza akarnak találni.

S megy vigan haza az öreg baka, ugyanazon a szekéren, melyen az „új hajtást“ hozták be ez előtt egy héttel.

A saroglya hátuljában meghúzódva szépen ül egy piros kendős kis leány.

Piros a kendője, piros az orcája, hajde bánatos a szive. A város tova tűnő torony irányában van az ő szive börtöne, bánatának, sóhajának fehérre meszelt fogháza s benne a babája, ott a messze tova tűnő kaszárnyában.

Egy forduló még s a kis falunak sugártornya mutatja a vén bakának, hogy ott-hon vagyunk.

Semmi se új, minden a régi!

A kútágas most is csak úgy himbálódik a levegőben, legföljebb kissé kopottabb,

Az ma elvitázhatatlan tény, hogy a közönség keservesen csalódott ezen párt oszlopos embereiben, kik a hazafiúság köpönyegébe saját önző érdekeiket burkolták és elhagyta azt a tábor, hol csak port hintettek a szemébe vakulj magyar módjára s a tisztelt vezérkar egyedül maradt.

De maradt még hátra egyéb is, és pedig az Isten büntetése, mely a bünt nyomon követi, s ha késni látszik is néha-néha, csak azért történik, hogy a késedelmet a bosszúállás szigorával pótolja. A főmufti már meglakolt csongrádi és szarvasi csúfos kudarczaival, most már a sor csatlósairá következik, ezért maradt a vezérkar hadsereg nélkül.

* Közgyűlés.

Községi közgyűlés volt összehívva folyó hó 18-án délelőtt 9 órára, melynek lefolyásáról röviden ezeket jelezzük:

Herke Ferencz bíró féltiz óra felé a gyűlést megnyitván, tárgysorozat előtt felszólalt Hegyi Antal plebános az előfordult tüzeset alkalmából, hogy a mennyiben egyrészt a szerencsétlenségűnél óriási volt a vízhiány, másrészt pedig hiányzott a szükségesség vezetés és munkaerő, tekintve, hogy a belügyminiszter már két év előtt elrendelte, hogy tűzoltóság községenként szerveztessék; felvilágosítást kér az iránt, hogy szándékozik-e az előjáróság a tűzoltói intézményt életbe léptetni? s a tapasztalt vízhiányon még legalább két artézi kút fúrása s a meglévőnek felszerelése által segíteni.

Mindkét kérdésre Sohlya Gyula főjegyző válaszolt, kijelentvén, hogy az előjáróság ép a megtörtént vész alkalmából indítatva érzi magát, hogy a tűzoltóságot haladéktalanul szervezze, ellenben az artézi kút gyors felszerelését az országban dühöngő kolera vész, új kútak fúrását pedig költség hiánya miatt nem helyezheti hamarosan kilátásba. A képviselőtestület az interpelláló rövid reflexiója után mindkét irányú választ tudomásul vette.

Következett a tárgysorozat, melynek 1-ső pontjában a közgyűlés a tervbe vett műtúra szükséges 40 ezer frtnyi kölcsönt 32 szóval 7 ellenében vita nélkül megszavazta.

*Jelen közleményünk mult számunkból térszűke miatt kimaradt.

mert a szomszédnak is van ám felnőtt lánya; azt mondják sokat merült az a vedies kútágas keze nyoma alatt, míg a szomszéduramnak a fia oda volt messze . . . Katonának.

A „Bodri“ is csak úgy csahol mint régen.

Csak a hangja lett mélyebb, vontottabb, meg a szemöldöke fehérebb.

Mert biz az idő eljárt!

Aztán este lesz. Imádságra szól a falú harangja, de még egy háznak világos az ablaka.

Rég nem látott vendéget ér a mai szokatlan soká tartó tisztesség.

Még a szomszéd uram lánya is szaporítja a társaságot, csak úgy kíváncsiságból. S az „öreg baka“ tartja szóval bőven a falú kíváncsi népét.

S a nap hőse, győzi is a regéit bőven. A tűz elalszik. Csendes a ház tája.

Csak a falú tyúktolvajainak buzgó patronusa kurjant néha, hogy hányat ütött az óra; s adja tudtul, hogy az ő bersületes kötelessége nem hallani és tudni semmit. Bakter úr ő bátyaságának tudniillik.

Jó a farsang. Az „öreg baka“ már katona fiút is nevel. S egy szép napon újra találkozik a kaszárnya udvarán az „új hajtással“ hol szemben, hol gyakorlaton.

Hej de már akkor nehéz lesz mindkettő. S a kapitány úr el is magyarázta, hogy mozgósítás idején hová kell berukkolni.

Nagyobb vita fejlődött azonban ki a tárgysorozat 2-ik pontjánál, mely szerint az előjáróság 51 házhely kiosztását vette tervbe méterenkint 80 krajczárjával. Réti Ferencz indítványozta, hogy az előjáróság fölhevassék, miképen vegye elejét minden spekulációnak és ne adjon házhelyet olyanoknak, kik azzal nyereszkeskednek, hanem kizárólag a tisztességes sorsúakra legyen figyelemmel. Ezeknek se adjon azonban telekkönyvi jogot, míg egy éven belül végre nem hajtják az építkezést. Ezzel el-lentétben Hegyi Antal elegendőnek tartja, ha az előjáróság a spekuláció megakadályozására utasítatik, a telekkönyvi jogot pedig megadandónak véli, mihelyt a vételár lefizettetik. Többek hozzászólása után a közgyűlés 27 szavazattal 6 ellenében az utóbbi indítvány javára döntött.

A 3-ik pontban Kallai Mihálynak is megszavazta 29 szóval 2 ellenében az általa kívánt házhelyet.

A 4-ik pont szerint pedig 70 frt tiszteletdíjat szavazott meg 14 szóval 10 ellenében Szabó Mihály előfogatónak az adóösszeírás körül általa teljesített rendkívüli fuvarokért.

Az 5-ik pontban egyhangúlag elutasította Bodor Rókus és társainak kérelmét a pacsirta-utcában felállítandó közkút iránt s kimondotta, hogy e helyett mihelyest a községi pénztár engedje, olcsóbb szerkezetű artézi kút fog fúrtni.

Ezek után csekélyebb fontosságú tárgyak következtek behajthatatlan adók leírásáról stb. melyeknek tünetes előszámlálásával nem akarjuk untatni az olvasót.

Legfontosabbnak tartjuk a tűzrendészet megalakítását, mert a mai állapot valóban tűrhetetlen s legfőbb ideje, hogy ezen üdvös intézmény, mely mint a főjegyző előadásában érintette, az intézők lanyhasága miatt semmisült meg, egészséges alapokon hamvaiból új életre támadjon.

Ujdonságok.

— Csongrádvármegye közig. bizottsága f. hó 22-én rendes havi ülést tartott, melyen Tallián Béla az újonnan kinevezett főispán először elnökölt s melyre a tagok teljes számban gyűltek össze. A tárgysorozaton a rendes folyóügyeken kívül több, szentes városi számtiszt elleni panasz is szerepelt, kik ellen zugirászkodás miatt a feyelmi eljárás elrendeltetett. A jelzett nap délutánján pedig a közig. bizottság fegyelmi választmánya ugyancsak a főispán elnöklete alatt tárgyalta a tápéi elhalasztott képviselőválasztásból eredt feyelmi ügyét Alber-tényi Antal volt választási elnöknek, kit 1000 frt pénzbírságban marasztalt el.

S egy másik szép napon meg szólat a trombita hangja a haza veszélyben van. Azután ki tudja, hová merre megy majd sóhajtása egy távol feledett hanthoz annak a most már öreg asszonynak, kinek elesett „öreg bakaja“ s maholnap a fia lesz az új hajtás.

Aki pedig haza kerül abból a pusztító mulatságból, a hol az ember vérengző vad lett, ahol nemzetek „boldogságáért“ gyilkolják egymást nemzetek fiai s utánna „Te Deumot“ zeng a győzelmes — mert az az Istennek kedves, — az se kerül ki a katonasorból.

Talán már „nagy apó“ is és mégis katona ám. Most már népfölkelő.

Mert hiába, katonavilágot élünk.

Katonának születünk és úgy is halunk meg. Drága bér a béke bére.

S ilyenkor összel, — mikor hull a levél a fárol, ilyenkor sok sora van az embernek azzal a nehéz sorral, mit úgy hívnak, hogy: „czifra nyomorúság“, „katona világ.“

Azért sok embernek jut eszébe így összel, hogy: de bolond sor is az a mai „polgári szabadság.“

Zol - Tt.

— **Kezgyes alapítvány.** Néhai Szabó Mihályné szül. Horváth Anna család nélkül elhalálozva tulajdonában volt szőlőből 3400 négyszögöl területet azon végrendelettel hagyta az egyházra, hogy ezen szőlőt vagy haszonbérbe adva, vagy egészen eladva s tőkésítve az árát ebből az ő volt szőlője tájékán egy kis kápolna emeltessék Isten dicsőségére. Ezen végrendelet a megyés püspök ő kezgyemessége elé terjesztetvén, ki ezen kezgyes hagyatéki ügy megvizsgálásával kerületi esperes főtiszt. Ulár István urat bízta meg s egyszersmint javaslatáról jelentését elvárja. Nevezett esperes úr mint őszintén bevallotta — nem bírván teljes tájékozottsággal, lapunk szerkesztőjét és B. Szabó Rókus egyházigazgatót mint szőlőbirtokosokat hívta meg tanácskozássra. Ezen szakértők közül lapunk szerkesztőjének az a véleménye, hogy a kápolna a bukrosi iskolánál építtessék föl; míg társa a a szőlőben az iskolánál óhajtaná fölépíttetni a kápolnát. Abban állapodtak meg, hogy döntsön ebben az ügyben a püspökség. Ami a szőlőnek haszonbérbe adását illeti — már 250 frt haszonbér van érte ígérve — 150 frt haszonbérben állapodtak meg szakértők akként, hogy a szőlő legalább három évre adassék ki, de bérlő köteles legyen évenként kétezer döntést állítani elő és 10 szekér vagy uagy kocszi gazt ráhordani s a netán kipusztuló gyümölcsfák helyett új nemes ojtványokat ültetni. Hova fejlődik ez ügy? még időnkint visszatérünk rá.

— **Hová jutunk?** Molnár János komáromi róm. kath. apát-plebános urat a komáromi törvénytörvény 300 frt pénzbírságra ítélte azért, mert négy vegyes házasságból származó gyermeket megkeresztelvé, azoknak keresztlevelét a Csáky miniszter rendelete értelmében nem küldötte át anyakönyvezés végett a református lelkész hivatalhoz, hanem mint az anyaszentegyház törvényei parancsolják, bejegyezte a saját anyakönyvbe. Főlebbzés folytán ezen ügy a győri királyi tábla elé került, mely az apát-plebános eljárásában hivatalos hatalommal való visszaélést látott és ezért őt egy havi fogházra és hivatalvesztésre ítélte. A kúriai bíróság dolga lesz most már ezen táblai ítéletet felülvizsgálni s azt helyben hagyni, vagy megváltoztatni. A szabadelvű kormányzat tehát 25 év után ide vezetett, hogy börtönnel és hivatalvesztéssel büntetik Magyarországon Szent István király hazájában a kath. papot a miért az anyaszentegyház törvényei szerint keresztel! Ezután már csak az következhetik, hogy a misézésért, gyóntatásért meg felakaszszák a papokat!

— **Tisztelt új főszolgabírákról** sajnálatlalt tapasztaljuk, hogy mióta új hivatalát elfoglalta, igen nagyot hall, legalább is nem akarja megérteni a közbirtokossági gyűlés azon határozatát, mely őt a gazdasági iratok átadására felhívta. A mi elég különös, mert hiszen épen a tisztelt főszolgabíró úr perelte be nagy hűhóval Forgó Imre közbirtokossági gazdát 15 ezer forint erejéig és most mikor a per elől a tisztelt főszolgabíró úr talán épen a következményekre való tekintetből, dicsőségesen megszökött, még a közbirtokossági iratokat sem adja ki, hogy a közbirtokosság a dicstelenül, ha nem illetékellenül kezdett pert legalább becsülettel folytathatná s befejezését a mennyire lehet, előkészíthetné. Vagy talán ezen akadémikuskodás is a főszolgabírói bon tomhoz tartozik?

— **Az új vásártér.** Az országos baromvásárok eddig a Tari-féle gözmalom és város között tartattak. Az előjáróság ezen területnél a vasút mellett levő üresen heverő nagy területet e célra sokkal alkalmasabbnak találta annyival is inkább, mert ezen területről a szállítás is könnyebben történhetik. Ezen új vásártér most rendezetik be a lehető legczélszerűbben, s már a decemberi vásár az új vásártéren tartatik meg.

— **Kisajátítás.** Az ugynevezett serházugi kis rébén a 84-ik számú átmetszés érdemében nagyobbserű kisajátítás történt melynek értékében a városnak följánlatott 5000 frt. Azonban a dolog bővebb megvizsgálásakor a miniszter által 7500 frt kisajátítási ár lefizetése hozatott javaslatba. De van ott még 36,000 darab fűzfaltetés, még ennek az értéke nincs fölbecsülve. Te-

hát itt egy szép összeg néz a birtokosokra, melyből aztán egy alkalmas közlekedési töltés szándékoztatik emeltetni, melynek létrejöttét minden birtokos csak örömmel üdvözlendi.

— **A társulati mintaterek munkálata** néhány napon fönakadt, minthogy a becsülők nem tudtak bizonyos térnek fölbecsülésében megállapodni. Hisszük azonban, hogy e munkát már rövid idő múlva folytatni fog.

— **Uj artézi kutak fúratása** van kilátásban városunkban. Csodálatos dolog, hogy amennyire ellenszenvvel viseltettek igen sokan az artézi kút ellen, most épen oly hévvel követelik újabb kutak fúratását, melyeknek létrejöttét a közelebbi városi közgyűlésben maga főtiszt. Hegyi Antal hozta javaslatba s a hatóság örömmel vette tudomásul az indítványt s ígerte, — hogy amint anyagi ereje engedi a városnak, — azonnal új kutakat fúrat, még pedig egyet a belvárosban, másikat a külváros félegyházi fútczáján a kórház körül. Mi helyesebbnek látjuk azon eszmét, hogy egy a külvárosi iskolánál, másik pedig a temető-utca körül készíttetnek, s így három új kút elég lenne hosszas időre, mert különben rövid időn csak kell itt új kutakat fúratni, ha a fútczán lesz is egy kút.

— **Kúriai ítélet.** A keresztény gözmalmi részványtársaság évek óta lefoglalva tartja Major István volt igazgató vagyonát, különösen terményeit elannyira, hogy mintegy 30—40 mm. búzája már a falpeuész és zsuzsok által — bár volt gondozva — majdnem teljesen tönkretétett. Most a legfelsőbb bíróság — a kúria által azon ítélet hozatott, hogy Major István vagyona a zár alól teljesen fölmentetett! . . . De ki téríti meg a kárát? Majornak? a malom nem, mert ez nem volt oka a perlekedésnek! A 11 frtos búzája Majornak nem ér 5 frtot. „Ki ezért a felelős? Sajátságosnak találjuk azt, hogy az ítélet ködden lón kimondva a Kúria által s a felperesek már előtte való vasárnap szélteré beszélték, hogy a malom a pert elvesztette. Valami különös madárpostájok lehet, vagy pedig csalhatatlan profétájok! Még valami 5000 frtos ügyiratoknak az elveszése s később megelése is forgott szóban. No hát ha itt sem forog fön rosszakarat, akkor nem tudható, hogy hol forog hát fön a szándékos ártani akarás! Mondják meg az érdekeltek! . . .

— **Hymen.** Turi János tehetséges fiatal építész folyó hó 22-én esküdtött örök hűséget Tari Mihály városi képviselő leánya, Tari István közigazgatási gyakornok kedves nővérének Zsófiának.

— **Kolera-gyanús haláleset.** Juhász István 35 éves szolnoki illetőségű faragó, folyó hó 24-én kolera-gyanús tünetek között hirtelen meghalt. Tehát úgy látszik, még mindig van jelen Csongrádon comma bacillus.

— **A szentesi képviselőtestület** folyó hó 24-én tartott gyűlésében Tasnádi Antal szuronyos polgármestert Sima Ferencz országgyűlési képviselő indítványára hetvenkilenc szavazattal a pakuliczok 29 szavazata ellen felfüggesztette. A felfüggesztés a polgármester azon újabb törvénytelen cselekedete miatt lón foganatosítva, hogy 60 városi képviselő írásban beadott kérelmére nem hivott össze rendkívüli közgyűlést. Csodálatos egy ember ez a Tasnádi! Látja hogy a nép utálja törvénytelen eljárása és megválasztásáért s még is erőszakkal Szentest nyakába kapaszkodik.

— **Dal- és táncestély.** A csongrádi iparos ifjúság önképző és dal-egylete folyó hó 20-án a Panónia szállodában dal- és táncestélyt tartott. Előadott: a Szózat: Egresy B.-tól; az Éj: Schübert F.-tól; Fekete szem éjszakája: Lovassytól és Marseilaise, francia nemzeti dal. Ami az előadást illeti a körülményekhez képest nagyon is jó volt s Farkas Béla karnagy urnak elismeréssel adózhatunk nemes fáradozásáért. Külömben a közönség is lelkesen megtapsolta és „ujrázta“ a darabokat. Ámbár — nagyon helyesen — az újrázásnak csak két esetben volt foganatja. Ezen üdvös irányban működő egylet talán nyilvános dal és felolvasásokat is sikeresen rendezhetne és nem mindig táncczal összekötve, így talán majd nem csak a bálkedvelők, — mint most látuk — hanem a közönség minden osztálya megjelenne az estélyen. A dalkar fellépte után

táncz következett, mely fesztelen kedve reggelig tartott.

— **A klbiczek gyönyöre.** Van — sajnos hogy van — városunkban sok olyan egyén, a kinek a hazard kártyajátékokban felette nagy kedve tellik. A jelen alkalommal nem czélunk e kártyázó kompániának „jeles“ tagjairól a leplet lehúzni, azonban ha ezen ötvenesekben játszó makaóval nem hagynak fel, ezt legközelebb meg fogjuk tenni. Gondolják meg első sorban, hogy nemcsak saját magokat, hanem családokat is örök időkre tönkre tehetik, meg aztán hogy a hazard játék a törvény által is szigorúan tiltatik. Naponként lehet hallani, hogy most x polgártól y 400 frtot nyert el stb. Ennek meggátolására felkerjük a hatóságot annál is inkább mert mint mondtuk, az ilyen játékot a törvény tiltja. A tisztelt kártya spillerekhez pedig most még annyi szavunk van, hogy ha a hazard játék iparszerű üzésével fel nem hagynak, nyilvánosan leplezzük le gonosz dolgaikat. B—tt.

— **Garázda legények.** Szabó István, Kacziba István, Kacziba János és Gó Gergely a mult hét egyik estéjén Bachus nedűjétől áthatva utcahosszat lökdösték le a járdáról a békés járó-kelöket. Ezen nemes játékok nálunk eddig nem is voltak ritkák, azonban most az egyszer rajta vesztettek, mert a portyázó csendérség elfogta s a csendőr-örsparancsnok megbüntetés végett feljelentette őket a főszolgabírónak.

— **A hosszú utcán a védgát szélén** rombadöntött ház teljesen útban esik az itt átkocsizóknak úgy hogy olykor majdnem életveszélylyel lehet átkocsizni rajta, rettegve a ledűléstől. De itt átellenben van két nagy gödör, egyik özvegy Blázsikné szeszfordéje kolera bacillus tenyészdeje hova a hűtőből a melegvizet eresztetik. Nem jó lenne e két gödröt — melyeket a vízvédelem érdekében ástak s hordtak ki — ezen veszélyt okozható romhalmazzal megtölteni? Kéretik a hatóság ezen dolgra és figyelmének kiterjesztése végett.

— **Doktor Imre földmives folyó hó 13-án** a nagyrébe vezette lovát legeltetés végett s azt ott hagyva a jó Isten gondviselésére bízta. 23-án, tehát épen 10 nap múlva a hűvösebb idő beálltával átment a lóert; azonban nagy csodálkozására azt sehöl sem találta. A káros feljelentésére a csendőr-örmester megindította a nyomozást, azonban mivel azt a kompon Csongrád-telét át nem hozták, eredménytelen maradt. Lehet, hogy a szegény pára valamelyik csillagos özi estén a Tiszába ment ábrándokat szöni s ennek habjai mosták el gazdája nem kis szomorúságára.

— **A fővárosi vigadóbeli 48-as kiállítás** tudatja a hazafias közönség ama részével, kik a gyűjtemény fenntartásának előmozdításához akarnak járulni, hogy a kiállítás által kiadott különféle arczképek (Kossuth, Petőfi, Vajda stb.) eladási árából befolyó pénz az 1848—49-iki szabadságharcunk muzeumának fönntartására lessz fordítva. S így a ki a 48-as kiállítástól Budapestről képet vagy rámat rendel — az illető egyuttal e nagyszerű ereklye muzeum állandósítását is előmozdítja.

— **Uj sixer.** A nemrég lefolyt brüsszeli kiállítás alkalmából a kiállítás elnöke a következő levelet intézte a gróf Esterházy Géza-féle cognagyárhoz, mely e kiállításon tudvalevőleg a diszoklevelet az aranyéremmel nyerte el: „Különös és kiváló örömmre szolgál, hogy önökkel tudathatom, mikép kiállításunk zsűrije a küldött és kiállított cognacot oly kitünő minőségűnek találta, hogy ezért a legnagyobb kitüntetést: a diszoklevelet aranyéremmel ítélte oda. Midőn e kiváló és jelentékeny sikerhez, mely egyszersmind hazájuk cognac-iparának sikere is, őszinte szerencsekívánataimat nyilvánítom, tudatom egyszersmind, hogy a diszoklevelet és az aranyéremet egyidejűleg elküldöttük. Üdvözetem stb. . . .

Leszállított áru selymeket méterenkint 25%—33 $\frac{1}{3}$ % és 50% árleengedéssel s eredeti áron alul szállít, megrendelt egyes öltönyökre, vagy végekben is postabér- és vámmentesen Henneberg G. (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. — Minták postafordulóval küldetnek. Svájczba czimzett evelekre 10 kros bélyeg ragasztandó. (2)

Vjill-tér.***Ítélet.**

11461. btó 1892. sz. Ó felsége a király nevében a szegedi kir. büntető törvényszék sajtó rendőri vétség miatt vádolt Szilber János elleni büntető ügyben, a megtartott tárgyalás s a bizonyítási eljárás befejezése, a vád és védelem meghallgatása után 1892. év november hó 2-ik napján tartott nyilvános ülésében következőleg ítélte: Szilber János szegedi születésű 59 éves, rom. kath. vallású nyomdász, csongrádi lakos az 1847 8 évi XVIII. t. cz. 30. §-ának 2. pontjába ütköző és minősülő sajtó rendőri vétségben bűnösnek kimondatik, s ezért az idézett törvény 31-ik §-a értelmében, az ítélet foganatba vételétől számítva (5) öt napi fogház továbbá az 1887. évi VIII. t. czkben megjelölt cizlokra fordítandó s a szegedi kir. ügyészségnek, a m. kir. kincstár részére 15 nap alatt végrehajtás terhe mellett fizetendő 20 frt pénzbüntetésre ítéltetik. Elmarasztaltatik továbbá a felmerült s felmerülő bünygyi költségeknek a m. kir. kincstár részére 15 nap alatt végrehajtás terhe mellett megfizetésében, mely költségek azonban az 1890. évi XVIII. t. cz. 4. §-a ér-

telmében egyelőre behajthatatlannak nyilvánítottak. Indokok: Szilber János vádlott a vizsgálat adataival egyezőtleg beismerte, hogy ő a Csongrádon megjelenő »Tiszavidék« című hetilap egyedüli kiadója. A Csongrádmezei alispáni hivatalnak napló 5 sz. A Csongrádmezei alispáni hivatalnak napló 5 sz. alatt csatolt átiratával bizonyítva van, hogy az említett »Tiszavidék« című hetilapért az 1847 8 évi XVIII. t. cz. 30 §-ának 2. pontjában meghatározott 5000 frt biztosíték sem letéve nem lett, sem az egyébként nem biztosított.

A napló 1. sz. alatt csatolt s 1891. évi június hó 7-én 23 sz. a. megjelent »Tiszavidék« című hetilapban, ezen cím alatt: »Mi és az államosítás« politikai tartalmu czikk jelent meg. Az 1847 8 évi XVIII. t. cz. 31. §-a értelmében a 30. §. rendelkezéseinek be nem tartásáért egvedül a lap kiadója felelős, s minthogy Szilber János kiadó ezen védekezése, hogy a jelzett politikai tartalmu czikk felvelekor otthon nem volt s azt tudta és beleegyezővel került a lapba, mentő körülményt nem képez, ennél fogva vádlottat a hivatkozott törvény 30. §-ának 2. pontjába ütköző sajtó rendőri vétségben bűnösnek kimondani s a 31. §. értelmében megbüntetni kellett. A büntetés kiszabásánál enyhítő körülményt képezvén a czikk vádlott tudta s bele-

egyezése nélkül került a lapba. A pénzbüntetés behajthatatlanság esetében fogházbüntetésre át nem változtatható, mert az 1847 8 XVIII. t. cz. a pénzbüntetés átváltoztatása tárgyában rendelkezéseket nem tartalmaz. Mely ítélet kihirdetettvén, abban vádlott s kir. ügyész megnyugodott s így az ítélet jogerős. Ennek következtében vádlott a büntetés végrehajtása végett kir. ügyészségnek átadatott Kelt Szegeden 1892. év november 2-án. Dr. Czrkó s. k. elnök, Nagy Ferencz s. k. ítélő bíró.

* E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

Szerkesztői üzenetek.

K. B. Kajdacs. Ha biztos tudomása van arról, hogy a két állás el van különítve. De tudni kell azt is, hogy az iskolaszéknek nem volt-e a közönségtől felhatalmazása? ha nem volt, az esetben gyorsan föllebezhető a választás s a siker nem maradhat el.

M. Imre urak Ujpesten. E pillanatban teljesen elvagyunk látva közérdeklő munkákkal; de ujev körül legyen szives jelentkezni, s akkor intézkedni fogunk.

Az egészség főfeltétele a

tisza vér!

Titkos betegségeket, sömört, bőrküütségeket, sápadtságot, általános levertséget, gyengeséget megszüntet a **tisza vér.**
A gyökeres kigyógyulásért kezeskedünk, ha használati utasításainkat végrehajttják.

Válaszbélyeggel ellátott kérdezősködések
„OFFICE SANITAS“ PARIS

30, Faubourg Montmartre
küldendők.

(1-14)

A tudomány ama nagyszerű vívmányát, hogy az

EPILEPSIA

(nehézség, nyavalyatörés)

teljesen, visszaesés nélkül gyógyítható, sok ezer ember bizonyítja.

Kimerítő kérdezősködés a válaszbélyeggel intézendő:

„OFFICE SANITAS PARIS“

30, Faubourg Montmartre.

(1-14)

Gróf Esterházy cognac

mely tiszta borból készül s ezért a közönség legkedveltebb itala

mindenütt kapható.

Központi iroda: Budapest, k. vácsi-út 23.

14-30

3 nap alatt

gyógyul meg a hevenyes és 2-3
hét alatt a több év óta tartó

hugycsőfolyás

gyökeres és minden utókövetkezmény
nélkül egy eszköz, a

PAUSIBLENON

alkalmazása által. A használatban
levő gyógymódok közt egyedül ez a
legészszerűbb. Az újabb orvosi tu-
domány legtökéletesebb vívmánya.
Ezen a legkiválóbb szak emberek ál-
tal ajánlott gyógyszerköz csakis a
feltalálónál

Dr. Tóth Budapest, IV. Deák
Ferencz-utca 3. sz. czim alatt
rendelhető meg.

Ara használati utasítással 6 frt
30 kr

Magyarországi szabadalom száma
6531. 91.

2-13.

KNUTH KÁROLY

műszaki irodája és gyára.

Budapest, VII ker. Szövetség-utca 3 sz.

Elvállal és berendez:

Légszesz és vízvezetékeket.

Szivattyúkat minden czélra, vízszállító kasokat.

Szivattyú telepeket járgány, légszesz-gőz-és vízmotor hajtással.

Városok, gyárak, kastélyok lakóházak stb. vízzel való ellátását.

Minden rendű központi fűtéseket, állami nyilvános és magán épületek részér.

Szellőztetéseket.

Gőz, köd és zuhany fürdőket.

Szárítókat, bármily czélra.

Legjobb rendszerű closeteket.

Vas és kőagyag eső csatornázásokat.

Gőzfűző és gőz mosókonyhákat.

Szűrő és fertőtlenítőket.

Természetes légszesztelepeket.

Kőszén és olaj gázgyárakat.

KŐAGYAG CSÖVEK NAGY VÁLASZTÉKBAN RAKTÁRON.

Berendezett telepekről a legjobb elismerések.

Költségvetéseket készséggel készít.

38-50

